

اثربخشی تماشای فیلم با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر جرأت ورزی، خودکنترلی و نگرش نسبت به اعتیاد

اصغرمیرمحرابی^۱، رضا قربان جهرمی^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۲۱

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی تماشای فیلم با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر جرأت ورزی، خودکنترلی و نگرش نسبت به اعتیاد، بود. **روش:** پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه جوانان پسر شهرستان گناbad در سال ۱۳۹۹ بود. از این بین ۳۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. شرکت کنندگان هر دو گروه پرسشنامه های خودکنترلی، نگرش به اعتیاد و جرأت ورزی را در پیش آزمون و پس آزمون تکمیل کردند. مداخله فیلم های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی در ۸ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش اجرا شد. داده ها با روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری تجزیه و تحلیل شدند. **یافته ها:** یافته ها نشان داد که مداخله فیلم های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر تعییر نگرش و جرأت ورزی (بیان قاطعانه و رد قاطعانه) جوانان پسر نسبت به اعتیاد اثربخشی داشت، اما بر خودکنترلی و درخواست قاطعانه این افراد تأثیر معناداری نداشت. **نتیجه گیری:** صاحب نظران حوزه پیشگیری از اعتیاد در نظر داشته باشند که فیلم های سینمایی به نسبت مستند و کاریکاتور استقبال بیشتری دارد و ابزار مناسب تری جهت پیشگیری از اعتیاد می باشند و مشاوران و روانشناسان می توانند از این روش در جهت پیشگیری از اعتیاد جوانان استفاده کنند.

کلیدواژه ها: جرأت ورزی، خودکنترلی، سوءصرف مواد، فیلم های سینمایی، نگرش

۱. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. پست الکترونیک: agharmirmehrabi@yahoo.com

۲. استادیار، گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مقدمة

اعتیاد به مواد مخدر^۱ موقعيتی روانپریشانه است که در آن عدم کنترل در مصرف و وجود مشخصه‌های وسوسی و اجباری در مصرف دیده می‌شود (پلوکس، گیورلا، مونتاناوی و بانزر^۲). به گزارش سازمان مبارزه با مواد مخدر سازمان ملل متعدد تا سال ۲۰۱۵ حداقل ۵ درصد جمعیت ۱۵ تا ۶۴ ساله جهان (۲۵۰ میلیون نفر) حداقل یک مرتبه تجربه استفاده از مواد مخدر را داشته‌اند (مرز^۳، ۲۰۱۸). مسئله سوءمصرف مواد مخدر در بین جوانان به دلیل حساسیت این دوره از زندگی و نقش آن در آینده‌ی افراد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (کورتین، تجاداورا و وارنر^۴، ۲۰۱۷). در ازای هر یک دلار هزینه بابت پیشگیری در حوزه مواد مخدر حداقل ده دلار در هزینه‌های سلامت جسمی، روانی و اجتماعی در آینده صرفه‌جویی می‌شود (اسپات، کاوانا و دیشیون^۵، ۲۰۰۶). در بین عوامل تعیین‌کننده گرایش به مصرف مواد، متغیرهای روان‌شناختی از اهمیت خاصی برخوردار هستند، دلیل این اهمیت را روان‌شناسان ناشی از تأثیر عوامل زیست‌شناختی و اجتماعی از گرایش‌های روانی افراد می‌دانند. با توجه به اهمیتی که گرایش به اعتیاد در سلامت روان افراد جامعه دارد، پژوهش‌های مختلفی نیز رابطه بین سوءمصرف مواد مخدر و سلامت روان این افراد را بررسی کرده‌اند (محمدآبادی، سعید و احمدی ده قطب الدینی، ۱۴۰۰، سلیمی، ۱۳۹۳؛ کروین^۶ و همکاران، ۲۰۱۵؛ بدل و همکاران، ۲۰۱۴).

یکی از این متغیرهای تأثیرگذار در گرایش به مواد مخدر، نوع نگرش^۷ افراد نسبت به آن است (فینگلد^۸، ۲۰۲۰؛ بری، کلیماس، توبین، اگان و باری^۹، ۲۰۱۷؛ گریتسنکو، گارونوا، خالپو، رزینیک و ایزراولویتز^{۱۰}، ۲۰۱۷). نگرش ترکیبی از باورها و هیجانهایی است که موجب می‌شود تا فرد تمایل پیدا کند به دیگران، اشیا و گروههای مختلف به دید مطلوب یا نامطلوب نگاه کند (آجزن^{۱۱}، ۱۹۸۹). یا توجه به اطلاعاتی، که جوانان از محیط اطراف

1. Drug addiction
  2. Pelloux, Giorla, Montanari & Baunez
  3. Merz
  4. Curtin, Tejada-Vera & Warner
  5. Spoth, Kavanagh & Dishion
  6. Kerwin
  7. attitude
  8. Feingold
  9. Barry, Klimas, Tobin, Egan & Bury
  10. Gritsenko, Gavronova, Khalepo, Reznik & Isralowitz
  11. Ajzen

خود نسبت به مواد مخدر پیدا می کنند، نوع نگرش آن‌ها نیز نسبت به مواد مخدر متفاوت است، هر چقدر اطلاعات ورودی جنبه مثبت‌تر داشته باشد جوانان نیز تمایل بیشتری نسبت به مصرف مواد مخدر پیدا می کنند (بارکین، اسمیت و دورانت، ۲۰۰۲). نوع نگرشی که افراد نسبت به مواد مخدر دارند می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در گرایش آن‌ها به مواد مخدر داشته باشد؛ برای مثال در سال ۲۰۱۲ قانونی در ایالت واشینگتن امریکا مصرف حشیش را برای افراد بالای ۲۱ سال قانونی اعلام کرد که این اثر قانونی شدن تفاوتی در افزایش میل افراد به مصرف این ماده مخدر نشده بود (بلوینز و همکاران، ۲۰۱۸)؛ به عبارت دیگر در صورتی که خود فرد، نگرش مثبتی نسبت به مصرف مواد مخدر نداشته باشد و آن را کلید حل مشکلات خود نداند، احتمال کمتری وجود دارد که فرد به این مواد گرایش پیدا کند (دیویسون و نیل، ۲۰۰۱). جوانانی که از مهارت‌های تفکر انتقادی برخوردار هستند اطلاعات ورودی را به خوبی تجزیه و تحلیل می‌کنند، اگر این اطلاعات مثبتی بر شواهد مستدل نباشد به عنوان یک حقیقت پذیرفته نمی‌شود و در پردازش اطلاعات نادیده گرفته می‌شوند، این نوع نگرش در جوانان در مورد خاص گرایش به مواد مخدر نیز تأثیر بسزایی داشته است (سهرابی اسمروド و خلیلی، ۱۳۹۰).

بر پایه پژوهش انجام شده بارنت، اوبرینت، هال و کارتر^۴ (۲۰۲۰) عوامل روانی اجتماعی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر گرایش نوجوانان به اعتیاد است و حمایت اجتماعی می‌تواند تا حدود بسیاری از گرایش این افراد به مواد مخدر جلوگیری کند. همچنین کلکترات^۵ و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که افرادی که در بیمارستان‌های ایالت متحده تحت درمان بودند تغییر نگرشی که توسط پزشکان بیمارستان ارائه می‌شد را اثربخش ندانستند و در عوض بیمارستان‌هایی که به روانشناسان اجتماعی دسترسی داشتند اوضاع بهبود خود را با توجه به حمایت اجتماعی که می‌شدند مثبت‌تر ارزیابی کردند. هولمن^۶ (۲۰۰۴) تحت عنوان گزارشی از نسبت دارو و تأثیر آن بر احساس و هیجان، فرآیندهای اعتیاد را تحت تأثیر باورها و نگرش‌های مبتلايان به سوءمصرف مواد

1. Barkin, Smith & DuRant
2. Blevins
3. Davison & Neale

4. Barnett, O'Brien, Hal & Carter
- 5 .Calcaterra
6. Holman

می داند. در کشور ایران نیز پژوهش های متعددی در این زمینه انجام شده است؛ پورل فمجانی و رضایی (۱۳۹۹) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که مقابله مذهبی مثبت، با تشديد نگرش مذهبی و نیز خشی کردن نقش مخرب خود پنداشت بسیار بالا به کاهش آمادگی به اعتیاد منتهی می شود. حاجلی، زکریایی و حجتی کرمانی (۱۳۸۹) نشان دادند که نگرش مذهبی خانواده و انسجام آن مهم ترین عوامل در نگرش منفی به مصرف مواد مخدر هستند. رضایی و صنوبری (۱۳۹۲) به این نتیجه رسیدند که می توان برای پیشگیری از مصرف مواد مخدر در بین جوانان، با روش های بهبود نگرش این افراد و ارتقاء اعتماد به نفس میزان مصرف مواد مخدر را تا حد مطلوبی در بین این افراد کاهش داد.

علاوه بر نگرش افراد، عامل مؤثر دیگر بر سوءصرف مواد خودکترلی^۱ است (وینبرگ^۲، ۲۰۱۳؛ بیلر و ولکو^۳، ۲۰۰۶). این مفهوم توسط اشنايدر^۴ (۱۹۷۴) گسترش یافت. خودکترلی به این معناست که افراد در موقعیت‌های مختلف چه مقدار انعطاف‌پذیر هستند و یا چه مقدار می‌توانند پایداری خود را حفظ کنند (کاشال و کوانت^۵، ۲۰۰۶). خودکترلی توانایی کنترل و تنظیم احساسات و هیجانات است به شیوه‌ای که این کار موجب افزایش ظرفیت شخص برای تشکیل دادن خود و دور کردن اضطراب‌ها می‌شود (گلمن^۶، ۱۹۹۵). برخی از مطالعات خودکترلی پایین را به عنوان عاملی اساسی برای سوءصرف دانسته‌اند (هولنگ و آکرز^۷، ۲۰۱۷؛ فورد و بلامنستین^۸، ۲۰۱۳). علت اهمیت این موضوع به این دلیل است که افراد با خودکترلی پایین‌تر به پیامدهای رفتاری خود کمتر توجه می‌کنند و سعی در اراضی فوری امیال خود دارند (هافالیر و لیناردی^۹، ۲۰۱۷). هیرشی^{۱۰} (۲۰۰۴) در مورد خودکترلی به این نتیجه رسید که این سازه با مصرف الکل، سیگار و تصادفات رانندگی ارتباط دارد. تحقیقات بعدی نشان دادند که خودکترلی یکی از مهم‌ترین سازه‌ها در پررسی اعتیاد و سوءصرف مواد می‌باشد (وینرگ^{۱۱}، ۲۰۱۳؛ ولکاو، وانگ، توomasی، و

بالر^۱، ۲۰۱۳). چلیانلو، مردانی و علی‌نژاد (۱۳۹۷) و بشیریان، حیدریا، الله وردی پور و حاجی‌زاده (۱۳۹۱) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که مهارت‌های خودکنترلی می‌تواند در پیشگیری از مصرف مواد مخدر مؤثر باشد.

از دیگر مهارت‌هایی که می‌تواند نگرش و گرایش افراد نسبت به مصرف مواد را تحت تأثیر قرار دهد، مهارت جرأت‌ورزی یا رفتار جرأتمندانه^۲ است (موماه، او دینکا، آمادی، ندونیا و او دینکا^۳، ۲۰۲۰). این مفهوم به بیان صادقانه و نسبتاً مستقیم افکار و احساساتی که از نظر اجتماعی مناسب می‌باشند گفته می‌شود، به گونه‌ای که احساس راحت بودن دیگران در نظر گرفته شود (راکس^۴، ۱۹۹۱). افراد قاطع در عین حال که منفعل نبوده، برای خود احترام قائل هستند، اجازه نمی‌دهند دیگران از آن‌ها سوءاستفاده نمایند، به خواسته‌ها و نیازهای دیگران نیز احترام گذاشته و به شیوه‌ای مدبرانه با آن‌ها ارتباط برقرار می‌کنند (کلینکه^۵، ۱۳۹۸). به عقیده ولپی^۶ (۱۹۵۸) به عنوان اولین شخصی که اصطلاح جرأت‌ورزی^۷ را به کار برد، آموزش رفتارهای قاطع و جرأت‌ورزانه به افرادی که به نوعی تعادل خود را از دست داده‌اند برای غلبه بر اضطراب‌های اجتماعی ضروری است. براتی و همکاران (۱۳۹۰) نشان دادند که آموزش مهارت جرأتمندی منجر به کاهش هنجارهای ترغیب‌کننده مصرف مواد مخدر از قبیل هنجارهای اخلاقی، هنجارهای توصیفی و هنجارهای دستوری می‌شود. در پژوهشی دیگر رهبری، باباپور و صبوری مقدم (۱۳۹۷) نشان دادند که آموزش مهارت‌های زندگی، مانند مهارت‌های حل مسئله و جرأت‌ورزی می‌تواند برای پیشگیری از سوءصرف مواد در جوانان نیز مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به شیوع مصرف مواد مخدر در بین جوانان و تأثیرات منفی آن بر جوامع، روش‌های مختلفی نیز جهت مقابله با این پدیده به کار برده می‌شود که در حال حاضر سه روش شایع در رابطه با سوءصرف مواد در اکثر کشورها وجود دارد. روش اول به صورت قانونی هدف مبارزه با عرضه‌کنندگان و مصرف کنندگان مواد مخدر را دارد؛ این روش

یکی از رویکردهای مقابله‌ای به صورت قانونی و با اعمال زور در کشورهای مختلف است که وظیفه آن بر عهده دستگاههای دولتی هر کشوری است. روش دوم رویکردی درمانی دارد و سعی دارد با استفاده از شیوه‌های مختلف درمانی افرادی را که به این بیماری مبتلا شده‌اند، بپسوند. روش سوم که به عنوان خط مقدم مقابله با سوءصرف ماد مخدر شناخته می‌شود، روش تربیتی با هدف فعالیتهای پیشگیرانه در جهت کاهش این پدیده است. مطالعات انجام شده در این زمینه نشان می‌دهد دو روش نخست رضایت چندانی را به همراه نداشته است و بهترین شیوه در این زمینه انجام فعالیتهای پیشگیری در جهت کاهش سوءصرف ماد می‌باشد (Segal, Morral & Stevens, 1997).

با توجه به اهمیت موضوع، برنامه‌های پیشگیرانه را می‌توان در پنج گروه کلی ۱. رویکرد آگاه‌سازی ۲. رویکرد پرورش عاطفی ۳. رویکرد جایگزین^۴ ۴. رویکرد نفوذ اجتماعی ۵. رویکرد نفوذ یکپارچه و تقویت توانایی‌ها^۶ طبقه‌بندی کرد. با توجه به این نوع از طبقه‌بندی، رویکرد پژوهش فعلی از نوع آگاه‌سازی است. هدف این رویکرد آگاهی‌رسانی درباره مواد، اثرات مخرب آن‌ها، پیامدهای مصرف مواد و تقویت نگرش‌های منفی در مورد مصرف مواد می‌باشد و در این پژوهش به صورت پخش فیلم‌هایی با محوریت سوءصرف مواد (۶ عدد فیلم ایرانی) به همراه بحث گروهی اعمال شده است. استفاده از فیلم‌ها به عنوان واسطه‌ای جهت درمان بسیار ارزشمند تلقی می‌شوند هر چند، آثار کمی در رابطه با این موضوع منتشر شده است (Dermer & Hatushnikz, ۲۰۰۰؛ اگچی و جنکاوز, ۲۰۱۷؛ هزلی و هزلی, ۱۹۹۸؛ پاولتروم و لیترنر, ۲۰۰۹؛ شیولنبرگ, ۲۰۰۳؛ وُلز, ۲۰۰۵).

نیک‌بخت و میراحمدی (۱۳۹۷) نیز اثربخشی نمایش فیلم‌های مستند با محتوای سوءصرف مواد بر نگرش جوانان را نسبت به اعتیاد بررسی کردند. آن‌ها شش کلیپ مستند در خصوص مواد مخدر و روان‌گردن را در شش جلسه همراه با پرسش و پاسخ

1. Segal, Morral & Stevens

5. Eğeci & Gençöz

2. Alternative approach

6. Hesley & Hesley

3. Integrated social influence and enhancement of abilities

7. Poltrum & Leitner

4. Dermer & Hutchings

8. Schulenberg

9. Wolz

برای شرکت کنندگان پخش کردند. یافته‌ها نشان دادند بعد از مداخله نگرش شرکت کنندگان تغییر پیدا کرد و نگرش آن‌ها تا حد بسیار زیادی نسبت به اعتیاد تغییر کرد. توکلی، نیکنامی، امین شکراوی و حجت (۲۰۱۷) نشان دادند که آموزش از طریق ویدئو در حفظ درمان اعتیاد مؤثر بوده و ویدئو ابزار مؤثری برای افزایش نقش‌های خانواده و خودکارآمدی در مراجعان است. قائد امینی هارونی، بحرینی بروجنی، میرشاه جعفری و سپهابی بروجنی (۱۳۹۶) نشان دادند که از بین روش‌های پیشگیرانه، روش‌های شرکت در دوره‌های مهارت‌های زندگی و آموزش از طریق فیلم، اثر معناداری نسبت به آموزش از طریق پوستر و کاتالوگ و ارسال پیام کوتاه از طریق تلفن همراه بر نگرش نسبت به اعتیاد دارد. آذرینواز و آزاد (۱۳۸۳) نیز نقش فیلم مستند و کاریکاتور با محتوای ضد اعتیاد در تغییر نگرش دانش آموزان نسبت به اعتیاد بررسی کردند و نتایج تغییرات معناداری در تغییر نگرش دانش آموزانی که مورد مداخله قرار گرفتند را نسبت به دانش آموزانی که مداخله‌ای در آنان صورت نگرفت، نشان داد. کوریا و باربوسا^۱ (۲۰۱۸) تحت عنوان سینما به عنوان درمانی در اختلالات مصرف مواد منتشر شد نشان دادند که سینما به عنوان زبان احتمالات در محیط روان‌درمانی ظاهر می‌شود؛ فیلم نه تنها دنیای درون بیماران را جذب کرده و بازتاب تجارب قبلی زندگی آن‌هاست، بلکه فضای امن و خلاقانه‌ای برای تغییر فراهم می‌کند.

همان‌طور که ذکر شد پژوهش‌های متعددی در داخل و خارج از ایران به بررسی رابطه بین متغیرهای روان‌شناختی و اعتیاد جوانان پرداخته‌اند و در برخی از موارد نیز تأثیر روش‌های مختلف درمانی بر اعتیاد بررسی شده است. با توجه به مرور متون انجام‌شده و کمبود مطالعات پیرامون سینمادرمانی، عمدۀ پژوهش‌های ذکر شده در ایران از فیلم‌های مستند و کاریکاتور فقط جهت تغییر نگرش گروه نوجوانان استفاده کرده‌اند و کمبود پژوهشی که از فیلم‌های سینمایی بهره ببرد و متغیرهای متنوع تری را مورد بررسی قرار دهد نیز بیش از پیش احساس می‌شود؛ از این رو سؤال اصلی پژوهش به این صورت مطرح شد که آیا

تماشای فیلم با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر جرأت ورزی، خودکنترلی و نگرش نسبت به اعتقاد تأثیر دارد؟

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

ین مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه پسران جوان ۱۸ تا ۲۹ سال شهرستان گناباد در سال ۱۳۹۹ بود که یکی از نزدیکان (درجه اول، دوم و یا سوم) آنها به مواد مخدر اعتیاد داشتند. برای تعیین حجم نمونه پژوهش، دلاور (۱۳۹۹) قاعده‌ای را پیشنهاد کرده‌اند که طبق آن برای پژوهش‌های آزمایشی و شبه آزمایشی، تعداد ۱۵ نفر برای هر یک از گروه‌های آزمایشی و کنترل پیشنهاد شده است. بنابراین، از این جامعه، نمونه‌ای به حجم ۳۰ نفر (۱۵ نفر برای هر گروه) به روش نمونه‌گیری دردسترس و با در نظر گرفتن ملاک‌های ورود به مطالعه انتخاب و به تصادف در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ملاک‌های ورود به مطالعه شامل داشتن محدوده سنی بین ۱۸ تا ۲۹ سال، جنسیت پسر، داشتن اعتیاد در یکی از نزدیکان درجه اول، دوم و یا سوم، کامل کردن فرم رضایت آگاهانه به منظور شرکت در پژوهش، سلامت کامل جسمانی و روانی در زمان اجرای پژوهش و ملاک‌های خروج شامل داشتن مشکلات حاد روان‌شناختی با انجام مصاحبه روان‌شناختی، عدم تمایل به ادامه همکاری و غیبت بیش از دو جلسه، مصرف داروهای روان‌پزشکی و داشتن بیماری‌های جسمی بود. در این مطالعه، اصول اخلاقی پژوهش شامل رازداری و حفظ حریم خصوصی اشخاص رعایت شد. داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری در نرم‌افزار اس‌بی‌اس اس تحلیل شدند.

انڈار

۱- مقیاس خودکترلی^۱: مقیاس خودکترلی توسط تانجنی و همکاران (۲۰۰۴) بهمنظور ارزیابی میزان خودکترلی افراد به عنوان یک صفت ساخته شد. فرم اصلی این ابزار دارای ۳۵ عارت است. سه از آن فرم کوتاه را نیز ارائه کردند که دارای ۱۳ عارت بود و یک

نمره کل به دست می‌دهد. نمره گذاری در مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ تا ۵ و گزینه‌های به هیچ‌وجه در مورد من صدق نمی‌کند (۱) تا همیشه در مورد من صدق می‌کند (۵) انجام می‌شود؛ اما این شیوه نمره گذاری در مورد سؤالات ۲، ۳، ۴، ۵، ۷، ۹، ۱۰، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ به صورت معکوس است؛ بنابراین کمترین و بیشترین نمره‌ای که افراد می‌توانند در کل پرسشنامه کسب کنند به ترتیب برابر با ۱۳ و ۶۵ است. نمرات بالاتر در این پرسشنامه نشان‌دهنده خودکتری بالاتر در افراد می‌باشد. تازجی و همکاران (۲۰۰۴) به‌منظور هنجاریابی مقیاس فرم کوتاه آن را روی دو نمونه مجزا اجرا کردند که ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده در دو گروه ۰/۸۳ و ۰/۸۵ به دست آمد (به نقل از تازجی، بون و یامیستر، ۲۰۱۸). در کشور ایران نیز در پژوهشی توسط سرافراز، قربانی و جواهیری (۱۳۹۱) پایایی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۰ درصد به دست آمد. آزادمنش، ابوالعالی الحسینی و محمدی (۱۳۹۹) نیز در پژوهش خود مقدار پایایی این ابزار را ۰/۸۱ گزارش کردند. رفیعی هنر و جان بزرگی (۱۳۸۹) روایی و اعتبار آزمون را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آوردند.

۲- پرسشنامه جرأت‌ورزی: این پرسشنامه توسط گمبریل و ریچی^۲ (۱۹۷۵) تهیه شد و دارای ۲۲ ماده شش گزینه‌ای از اصلاً ناراحت نمی‌شوم (۱) تا بسیار زیاد ناراحت می‌شوم (۶) است. این پرسشنامه دارای ۳ مولفه بیان قاطعانه (سوالات ۲، ۳، ۵، ۷، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۲)، درخواست قاطعانه (سوالات ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۲)، درخواست قاطعانه (سوالات ۸، ۹، ۱۰، ۱۱) است. با توجه به نحوه نمره گذاری این پرسشنامه کمترین و بیشترین امتیازی که افراد می‌توانند کسب کنند به ترتیب بین ۲۲ تا ۱۳۲ است. روایی و پایایی این آزمون توسط سازندگان به ترتیب برابر با ۰/۳۹ تا ۰/۷۰ و ۰/۸۷ گزارش شده است (گمبریل و ریچی، ۱۹۷۵). بهرامی (۱۳۷۵) ضریب اعتبار این آزمون را ۰/۸۸ گزارش کرده است.

۳- پرسشنامه نگرش سنج اعتیاد و مواد مخدر: این ابزار یک پرسشنامه خودگزارش دهنده ۳۲ گویه‌ای است که توسط کریمی (۱۳۹۱) تهیه شده است. نمره گذاری این ابزار به صورت

1. Tangney, Boone & Baumeister

2. Gambrill & Rickey

طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) است؛ بنابراین کمترین و بیشترین نمره‌ای که افراد در این پرسشنامه کسب می‌کنند مقداری بین ۳۲ تا ۱۶۰ است. نمرات بالاتر در این پرسشنامه نشان‌دهنده نگرش مساعد و مطلوب نسبت به اعتیاد و مصرف مواد مخدر است. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده در پژوهش انصاری (۱۳۹۸) برای این پرسشنامه بالای ۰/۷۰ بود.

دوش اجرا

جهت اجرای پژوهش بعد از مشورت با اساتید حوزه‌ی نقد فیلم و اساتید روان‌شناسی ۶ فیلم ایرانی که از نظر محتوایی کارایی بالاتری داشتند، انتخاب شدند. گروه آزمایش در ۸ جلسه ۲ ساعته که به صورت هفتگی در طول مدت ۲ ماه برگزار شد شرکت کردند. در جلسه اول به معرفی پژوهشگر، اعضای گروه، تشریح روند کارگروه و لزوم رعایت برخی اصول اخلاقی پرداخته شد. سپس از افراد گروه پیش‌آزمون گرفته شد. جلسه دوم تا هفتم به ترتیب فیلم‌های سینمایی خون بازی، ستوری، مرهم، دارکوب، ابد و یک روز و متربی شیش و نیم به نمایش درآمد و پس از تماشای فیلم‌ها پژوهشگر به عنوان مربی حاضر در جلسه به بحث و گفتگو در مورد قهرمان و افرادی که نقش مؤثری داشتند، می‌پرداخت. سؤالاتی که از افراد شرکت کننده پرسیده شد از سؤال‌هایی باز پاسخ به سمت بسته پاسخ و نکات آشکار و پنهان در شخصیت فیلم در موازات با مسائل آزمودنی صورت گرفت. سؤال‌هایی که از شرکت کنندگان پرسیده می‌شد معمولاً از این نوع بودند که مشاهدات شما از این سکانس چه بود؟ و یا کلیت داستان فیلم بر چه مبنایی بود؟ نظر شخصی شما در مورد قهرمان اصلی فیلم و افکار و احساسات او چیست؟ روابط فرد معتاد با دیگر شخصیت‌های فیلم به چه شکل بود؟ عده‌ترین مشکل شخصیت فیلم را چه چیزی می‌دانید؟ این شخصیت داستان مشکلات خود را چگونه حل می‌کرد؟ آیا راهبردهای دیگری به نظر شما می‌رسد؟ به نظر شما شخصیت شما به کدام یک از بازیگران این فیلم نزدیک‌تر بود؟ در نهایت پس از برگزاری دوره‌های مشاهده فیلم در آخرین جلسه مداخلات (جلسه هشتم) پس آزمون اجراشد. افراد واجد شرایط شرکت در پژوهش که در

گروه کنترل قرار گرفته بودند، هیچ نوع مداخله‌ای دریافت نکردند و صرفاً هم‌زمان با گروه آزمایش به تکمیل پرسشنامه‌های پژوهش در دو نوبت پیش‌آزمون و پس‌آزمون پرداختند.

ما فته ها

گروه نمونه شامل ۳۰ نفر از نوجوانان در دامنه سنی ۱۸ تا ۲۹ سال بود. میانگین و انحراف معیار سن گروه آزمایش ($22/93 \pm 3/83$) و گروه کنترل ($22/80 \pm 3/28$) بود. از نظر سطح تحصیلات در گروه آزمایش ۴ نفر (۲۶/۷ درصد) دیپلم و زیردیپلم، ۳ نفر (۲۰ درصد) فوق دیپلم، ۵ نفر ($33/3$ درصد) لیسانس و ۳ نفر (۲۰ درصد) فوق لیسانس بودند. در گروه کنترل نیز ۲ نفر ($13/3$ درصد) دیپلم و زیردیپلم، ۳ نفر (۲۰ درصد) فوق دیپلم، ۶ نفر (۴۰ درصد) لیسانس و ۴ نفر (۲۶/۷ درصد) فوق لیسانس بودند. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش به تفکیک دو گروه آزمایش و کنترل

متغير	گروه	پيش آزمون	انحراف معيار	ميانگين	انحراف معيار	پس آزمون
نگرش به اعتياد	كترل	۹۴/۴۶	۱۲/۴۳	۶۰/۳۳	۱۵/۱۱	۳۳۹
بيان قاطعانيه	آزمایش	۷۹/۴۶	۳۰/۰۵	۴۷/۴۰	۱۷/۷۵	339
درخواست قاطعانيه	كترل	۱۶/۸۶	۵/۳۰	۱۷/۴۶	۴/۵۲	شال
رد قاطعانيه	آزمایش	۱۷/۰۶	۵/۷۸	۲۰/۹۳	۵/۲۶	شال شاپنده، شماره ۴۶، تابستان ۱۴۰۰، Vol. 16, No. 64, Summer 2022
خود كترلي	كترل	۱۷/۱۱	۴/۶	۱۷/۵۸	۴/۶	
آزمایش	كترل	۱۸/۹۹	۵/۵	۱۹/۷۱	۴/۹	
رد قاطعانيه	كترل	۱۸/۴۱	۷/۶	۱۸/۵۹	۵/۱	
آزمایش	كترل	۱۷/۶۶	۵/۷	۲۰/۳۹	۶/۲	
آزمایش	كترل	۴۶/۲۰	۷/۳۱	۴۵/۰۰	۸/۱۷	
آزمایش	كترل	۳۸/۸۶	۹/۴۸	۴۸/۸۰	۱۰/۲۲	

برای تجزیه نتایج اصلی از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد. قبل از اجرای تحلیل کوواریانس، پیش فرض ها مورد بررسی قرار گرفتند. یکی از مفروضه های آزمون تحلیل کوواریانس، نرمال بودن توزیع داده هاست. نتایج آزمون شاپیر ویلک حاکی از آن بود که نمرات این مؤلفه ها دارای توزیع نرمال بودند ($p < 0.05$). جهت رعایت پیش فرض

همگنی ماتریس‌های واریانس-کواریانس از آزمون‌های ام‌باکس و لوین استفاده شد. هیچ کدام از مولفه‌ها در آزمون لوین معنادار نبودند ($p > 0.05$) و نتایج غیر معنادار آزمون ام‌باکس ($p = 0.118$, $BOX = 3/1$) حاکی از برقراری همگنی واریانس‌ها بود. بررسی همگنی رگرسیون، از دیگر پیش فرض‌های تحلیل کوواریانس است. با توجه به اینکه هیچ کدام از مقیاس‌ها در بررسی همگنی رگرسیون معنادار نبودند ($p > 0.05$), می‌توان نتیجه گرفت که فرض همگنی رگرسیون برقرار است. به طور کلی، با توجه به بررسی‌های انجام شده، مفروضات اساسی روش آماری پارامتریک تحلیل کوواریانس چندمتغیره رعایت شد. نتایج بررسی تحلیل کوواریانس نشان داد که تمامی آزمون‌های تحلیل کوواریانس (اثر پیلابی، لامبدای ویلکز، اثرهتلینگ و بزرگترین ریشه خطأ) معنادار بودند ($p < 0.001$). بر این اساس، می‌توان بیان داشت که بین آزمودنی‌های گروه آزمایش و کنترل حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری در مرحله پس آزمون وجود داشت و ۵۹ درصد تغییرات مربوط به عضویت گروهی بود. جهت بررسی دقیق‌تر این تفاوت‌ها، تحلیل کوواریانس برای هر یک از متغیرها در جدول ۲ درج شده است.

جدول ۲: نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس چندمتغیره بر روی میانگین نمره‌های پس‌آزمون متغیرهای وابسته

متغیرها	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مقدار F	معناداری	اندازه اثر
بیان قاطعانه	۴۰۳/۵۹۶	۱	۷/۶۳۷	۰/۰۱۱	۰/۳۰۱
درخواست قاطعانه	۴۵/۵۲۵	۱	۳/۵۲۵	۰/۰۷۴	۰/۰۹۷
رد قاطعانه	۱۰/۹۸۷	۱	۵/۹۸۷	۰/۰۲۲	۰/۳۱۸
نگرش به اعتیاد	۳۰/۳۲۴	۱	۳۰/۳۲۴	۰/۰۰۱	۰/۴۳۶
خودکترلی	۱۶/۴۹۳	۱	۴/۱۱۸	۰/۰۵۴	۰/۱۱۸

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود، تماشای فیلم با محوریت سوء مصرف مواد همراه با بحث گروهی در مرحله پس آزمون بر بیان قاطعانه، رد قاطعانه و نگرش به اعتیاد اثر داشت. به بیان دیگر، در مجموع تفاوت معنادار بین بیان قاطعانه، رد قاطعانه و نگرش به اعتیاد در پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه آزمایش و کنترل وجود داشت. همچنین

تفاوت معنادار بین درخواست قاطعانه و خودکنترلی در پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه آزمایش و کنترل وجود نداشت.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش بررسی تأثیر فیلم‌های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر جرأت‌ورزی، خودکنترلی و نگرش نسبت به اعتیاد در جوانان پسر بود. همان‌طور که نتایج یافته‌ها نشان داد پس از اجرای مداخله، نگرش نوجوانان نسبت به اعتیاد و جرأت‌ورزی این افراد به‌طور معناداری تغییر کرد اما شواهد کافی برای اثربخشی این مداخله بر متغیر خودکنترلی یافت نشد. بنابر نظریه یادگیری مشاهده‌ای، افراد با مشاهده رفتار دیگرانی که به عنوان الگو مطرح هستند می‌توانند این رفتارها را یادموزنند و تقلید کنند. تماشای فیلم‌های سینمایی نیز یکی از این روش‌های است که افراد خود را با شخصیت قهرمان فیلم یکی می‌کنند و از نتایجی که از این فیلم‌ها حاصل می‌شود مطالب بسیاری یاد می‌گیرند. وقتی ما در مورد مفهوم یادگیری می‌اندیشیم، اغلب در مورد آموزش مستقیم یا روش‌هایی صحبت می‌کنیم که متنکی بر تقویت و تنبیه هستند؛ اما میزان زیادی از یادگیری به‌طور ظریف‌تر رخ می‌دهد و متنکی بر مشاهده افراد موجود در اطراف ما و سپس الگوبرداری از رفتارهای آن‌ها می‌باشد.

۳۴۱

۳۴۱

نتایج یافته‌های پژوهش نشان داد تماشای فیلم‌های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی بر نگرش جوانان پسر نسبت به اعتیاد و مواد مخدر مؤثر است. این نتیجه با یافته‌های آذرینواز و آزاد (۱۳۸۳)، نیکبخت و میراحمدی (۱۳۹۷)، آقابابایی، جلالی، سعیدزاده و باقری (۱۳۹۱) و کوریا و باربوسا (۲۰۱۸) همسو بود. در خصوص اینکه چگونه و طی چه فرآیندی مشاهده فیلم‌های سینمایی بر نگرش منفی افراد از اعتیاد تأثیر می‌گذارند برخی تحقیقات بر نقش عبرت‌آموزی و مقایسه با افراد پایین‌تر از خود تأکید دارند. افرادی که در زندگی شکست‌هایی را تجربه کرده‌اند، چنان‌چه موضوع مقایسه قرار گیرند، می‌توانند رفتارهای پیشگیرانه را در دیگران تقویت کنند و نوعی عبرت برای دیگران باشند (لاک وود، ۲۰۰۰). همچنین بنابر عقیده‌ی ولز فیلم‌ها از طریق ارائه

لزت های مختلف به فرد برای مشاهده مسائل از زوایای مختلف، دریچه های نوینی را در جهت تغییر و تحول نگرش و دیدگاه مشاهده گر به وی پیشکش می نمایند (ولز، ۲۰۰۵). افرادی مانند بندورا بر نقش یادگیری مشاهده ای اجتنابی در اکتساب الگوهای رفتاری تأکید دارند. در این حالت کسانی که در سطح پایین تراز ما قرار دارند، می توانند در فرایند یادگیری مشاهده ای جهت رفتار اجتنابی (دوری از مصرف مواد مخدر) ما را تحت تأثیر قرار دهند (یونسی و محمدی، ۱۳۸۵). علاوه بر دلایل ذکر شده پیامی که از جانب فیلم های سینمایی برای بیننده ارسال می شوند به دلیل اینکه به صورت غیرمستقیم بوده و بازیگر فیلم، بنا به موضوع فیلم نامه دچار تجربیات و تغییر و تحولات شده و فیلم های سینمایی جنبه ای سرگرمی دارند، اثربخشی بالاتری نسبت به انواع پیام هایی دارند که به صورت مستقیم سعی بر تغییر نگرش افراد را دارند و موجب مقاومت در افراد می شوند؛ همچنین هر چقدر میزان گرایش مخاطب به شخصیت اصلی و صادر کننده پیام در فیلم بیشتر باشد، تأثیر پذیری افراد بیشتر می شود و در فیلم های سینمایی استفاده شده در این پژوهش به دلیل وجود بازیگران شناخته شده این تأثیر پررنگ تر بوده است.

همچنین نتایج نشان داد تماشای فیلم‌های سینمایی با محوریت سوء مصرف مواد همراه با بحث گروهی بر خودکنترلی جوانان پسر مؤثر نیست. نتایج پژوهش پور^۱ (۲۰۰۹) و شادمان، امیرکلایی و بخشی پور (۱۳۹۹) با این مورد همخوان نیستند. بنا به نظر مانجین^۲ (۱۹۹۹) تأثیر فیلم‌های سینمایی بر سطح هیجانی بیشتر از سطح عقلانی است و حتی برای تأثیرگذاری بر سطح عقلانی از شیوه‌های هیجانی استفاده می‌کنند؛ لذا فیلم‌های سینمایی می‌توانند منجر به تغییر نگرش در فرد شده و زمینه‌ساز و محرکی برای تلاش جهت ارتقای خودکنترلی جوانان باشند اما بنا به نتایج پژوهش، به تنها یی نمی‌توانند منجر به افزایش تمام ابعاد خودکنترلی در فرد شود. هنگام استفاده از رسانه به خصوص سینما و فیلم‌ها باید به دو نکته توجه نمود: ۱. قابلیت پذیرش برنامه (بدین معنی که برنامه و اثر به چه میزان می‌تواند توجه بیننده را به خود جلب کند) و ۲. اندازه اثر: در صورتی که مخاطب پیام یا برنامه م، دنیز و کاملاً به آن توجه کند، حه تأثیر^۳، نگرش و، فتا، او خواهد

1 Pur

2. Mangin

داشت. همچنین باید از محدودیت‌های زمانی و هزینه استفاده از هر وسیله ارتباط جمعی مطلع بود. به عقیده مبلغان تجاری، برای آگاه کردن بیننده، آگهی حداقل سه بار باید در معرض نمایش گذاشته شود. بدیهی است که برای خودکنترلی به بیش از این میزان نیاز است. همچنین فیلم‌های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد برای انتقال درست پیام باید حساسیت بیشتری نسبت به موضوع مورد انتقال قائل شوند. متأسفانه برخی از شخصیت‌پردازی‌ها از افراد معتاد، منجر به ایجاد نگرش‌های مثبت نسبت به مواد مخدر می‌شود. عدم نمایش واقع‌گرایانه عواقب و عوارض اعتیاد، اغلب پیام‌آور وجه جذاب آن مانند خطرناک و یا هیجان‌انگیز بودن است. علاوه بر این، فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی حاوی پیام‌های مختلفی از تأثیر سیگار، الکل، دارو و مواد مخدر در کاهش درد و رنج و اضطراب و یا عادی بودن مصرف مواد است (کاویان و همکاران، ۱۳۸۱). فیلم‌های استفاده شده در این پژوهش از مرتبط‌ترین و اثرگذارترین آثار استفاده شده در سینمای ایران می‌باشند و برخلاف اثربخشی بر نگرش و بیان و رد قاطعانه در زمینه‌ی درخواست قاطعانه و خودکنترلی قابلیت اثرگذاری را نداشتند.

۳۴۳

343

پژوهش شناسنامه‌ی شماره ۶۴، تابستان ۱۴۰۱
Vol. 16, No. 64, Summer 2022

رسانه‌ها در شکل دادن و تقویت نرم‌های اجتماعی اهمیت بسیاری دارند. از این میان، رادیو و تلویزیون و سینما نفوذ بیشتری دارند ولی نقش روزنامه‌ها و مجلات، پوسترها و آگهی‌های تبلیغاتی را در ایجاد نگرش‌ها و ارزش‌ها نباید نادیده گرفته شود. برنامه‌های پیشگیری که از ساختار رسانه‌ها و فیلم‌ها استفاده می‌کنند، خصوصاً در زمینه‌ی اصلاح و تغییر متغیری همچون خودکنترلی، هنگامی موقفيت خواهند داشت که با استراتژی‌های دیگر همراه شوند؛ اگرچه رسانه‌ها موجب افزایش آگاهی و تغییر نگرش جمعیت هدف می‌شوند، اما به تهایی نمی‌تواند تغییر محسوسی در رفتار آنان ایجاد نمایند. همچنین با توجه به نظریه برجسته‌سازی، رسانه‌ها اهمیت نسبی موضوعات مختلف را به مخاطب انتقال می‌دهند. هرچه رسانه‌ها اهمیت بیشتری به رویدادها بدهند، مخاطبان نیز اهمیت بیشتری برای آن قائل می‌شوند حال آنکه عمدۀ آثار ساخته شده در زمینه‌ی اعتیاد در ایران، به صورت تخصصی، اهمیت خودکنترلی به عنوان متغیری بالاهمیت در گرایش فرد به مواد مخدر را مورد ارزیابی و هدف قرار نداده‌اند.

همچنین نتایج نشان داد تماشای فیلم‌های سینمایی با محوریت سوءمصرف مواد همراه با بحث گروهی بر مؤلفه‌های جرأت ورزی بیان قاطعانه و رد قاطعانه جوانان پسر مؤثر است و در مورد مؤلفه درخواست قاطعانه نیز شواهد کافی برای اثربداری وجود نداشت. با توجه به جدید بودن فیلم درمانی و کمبود مطالعه در این حوزه، در این راستا پژوهش مشابهی یافت نشد. جرأت ورزی یعنی توانایی فرد در بیان و دفاع از عقاید، علاوه‌مندی و احساسات خود به نحوی شایسته و بدون اضطراب؛ افزایش جرأت ورزی، نیازمند تمرين عملی در کنار آموزش و نگرش‌سازی توسط فیلم‌ها است و فیلم‌ها در زمینه‌ی نگرشی، فرد را آماده برای کسب مهارت می‌کنند و خود نیز منجر به افزایش مهارت جرأت ورزی نمی‌شوند. ریشه بسیاری از مشکلات در ارتباطات با افراد دیگر مثل کمرویی، خجالت، شرم، احساس تنهایی و ترس و اضطراب در نبود و یا کمبود مهارت ابراز وجود، جرأت‌مندی و قاطعیت‌ورزی است. ابراز وجود باعث بیان توانمندی‌های بالقوه‌ی فرد می‌شود و به خشنودی و رضایت از خویشتن و افزایش عزت‌نفس منجر می‌شود. به همین دلیل نگرش را دست‌خوش تغییر فرار داده‌اند، زیرا نگرش و جرأت ورزی را می‌توان همان باور و یا دیدگاه افراد دانست که با مشاهده‌ی الگو در فیلم‌های سینمایی و یادگیری مشاهده‌ای تحت تأثیر قرار می‌گیرد اما خودکنترلی طبق تعریفی که بیان شد عملکرد متفاوت‌تری با این دو متغیر دارد. افراد گروه آزمایش در خلال دیدن فیلم‌ها متوجه آثار عدم جرأت ورزی قهرمان داستان‌ها شده بودند و می‌دانستند که زمانی که افراد قدرت نه گفتن را در خود تقویت کنند، می‌توانند بر بسیاری از مشکلات پیش‌روی خود غلبه کنند و از این موضوع الگوبرداری می‌کردن. اما همانطور که نتایج نشان داد از بین این مؤلفه‌ها درخواست قاطعانه معنادار نبود و اثربخشی بالینی دو مؤلفه دیگر نیز در سطح پایینی گزارش شد. به عقیده پورتادین^۱ (۲۰۰۶) برای اثربخشی بیشتر فیلم‌ها وجود پایان‌بندی امیدوارانه و امیدبخش جهت ایجاد انگیزه حائز اهمیت است و با توجه به محتوای فیلم‌های مرتبط با سوءمصرف مواد استفاده شده در این پژوهش و به دلیل کمبود آثار تخصصی به جز فیلم سنتوری که در پایان کاراکتر اصلی موفق به ترک مواد مخدر می‌شود، باقی آثار

چنین تصویری را نمایش نمی‌دهند و تمرکزشان بر عواقب و مضرات استفاده از موادمخدّر است؛ همچنین از جایی که کاراکتر و شخصیت اصلی فیلم‌ها مهارت کمی در جرأت‌ورزی داشتند که یکی از دلایل گرایش‌شان به استفاده از مواد مخدّر بود، هرگز الگوی مناسبی برای آموزش و فراگیری این مهارت برای آزمودنی‌ها نبودند؛ به همین دلیل آزمودنی‌ها با توجه به مباحث شکل گرفته بعد از فیلم‌ها و باز شدن دلایل اعتیاد شخصیت‌های فیلم و مشاهده‌ی مضرات عدم مهارت ابراز وجود به لزوم کسب مهارت جرأت‌ورزی پی برند اما این مهارت را کسب نکردند.

در مجموع می‌توان اثربخش نبودن فیلم‌های سینمایی با محوریت سوءصرف مواد همراه با بحث گروهی نسبت به خودکنترلی را از دو منظر بررسی نمود: در نگاه اول و آنگونه که مانجین (۱۹۹۹) هم عقیده دارد، اثر فیلم‌های سینمایی بر سطح هیجانی بیشتر از سطح عقلانی است و حتی برای تأثیرگذاری بر سطح عقلانی از شیوه‌های هیجانی استفاده می‌کند و این گونه منجر به کاهش مکانیسم‌های دفاعی و افزایش تلقین‌پذیری در مشاهده‌گر می‌شوند؛ در صورتی که تغییر و رشد در متغیر خودکنترلی بیشتر نیازمند تمرکز بر سطح عقلانی هستند. به عبارتی فیلم‌های سینمایی در حوزه‌ی باور و عواطف و هیجان افراد اثربخش‌تر هستند، این متغیر نیازمند آموزش و اصلاح در سطحی فراتر از هیجان می‌باشند؛ به همین دلیل فیلم‌ها اثربخش نبود؛ هرچند می‌توانند به عنوان ابزاری کمکی مورد استفاده قرار گیرند و در نگاه دوم می‌توان چنین گفت که فیلم‌های سینمایی انتخاب شده در این پژوهش شرایط لازم جهت اثربخشی بر خودکنترلی و درخواست قاطعانه را نداشتند و با انتخاب فیلم‌های سینمایی دیگر و با توجه به ویژگی‌های شخصیتی آزمودنی‌ها نتایج متفاوتی ایجاد شود. بندورا در پژوهش‌های مختلفی (۱۹۸۶) نشان داد یکی از مؤلفه‌های مشاهده‌گر، پیامدهای پاداش بخش رفتار است. همچنین بنا به نظر پورتادین

(۲۰۰۶) برای اثربخشی بیشتر فیلم‌ها وجود مؤلفه حل و فصل مثبت در پایان فیلم به گونه‌ای که حاوی پیام امیدبخش به مراجع باشد تا بتواند موجب انگیزه تغییر در او گردد و یا حداقل از آن نکاهد، حائز اهمیت است. کمبود فیلم‌های سینمایی که به صورت تخصصی

بر ابعاد خود کنترلی و جرأت‌ورزی و سطحی فراتر از هیجان و احساسات بپردازد و علاوه بر جنبه‌ی مخاطب پستدی از محتوا و پایان‌بندی امیدبخشی در کنار پیامدهای پاداش بخشن رفتار برخوردار باشد، احساس می‌شود؛ لذا طبق نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود در ساخت آثار سینمایی مخاطبان جوان و نوجوان و آسیب‌های اجتماعی مربوط به آنان به شکل عمیق‌تری در اولویت قرار گیرند.

از جمله محدودیت‌های این پژوهش را می‌توان به عدم کنترل متغیرهایی مانند میزان صمیمیت آزمودنی با فرد در گیر سوءصرف ماد و مدت زمان سپری شده از درگیری به اعتیاد نام برد که به نظر می‌رسد تأثیر بسزایی در روند پژوهش داشته باشد که پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده این متغیرها به عنوان متغیر کنترل وارد شوند. همچنین نمونه این پژوهش شامل جوانان پسر ۱۸ تا ۲۹ سال شهر گناباد بود؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود پژوهشی مشابه با دختران نوجوان و جوان در سایر شهرها نیز اجرا شود تا تأثیر جنسیت و فرهنگ نیز مشخص شود. متولیان حوزه پیشگیری از اعتیاد در نظر داشته باشند که فیلم‌های سینمایی به نسبت مستند و کاریکاتور استقبال بیشتری دارد و ابزار مناسب‌تری جهت پیشگیری از اعتیاد می‌باشند؛ لذا برای استفاده بهینه و اثرگذاری بیشتر، نیاز به توجه و اختصاص هزینه بیشتری هستند.

۳۴۶
346

۱۴۰۱۰۱۶-N0-64-SUmmate 2022
دانشگاه علم و صنعت اسلامی تهران

منابع

- آذرینواز، خیرالله و آزاد، حسین (۱۳۸۳). بررسی آزمایشی نقش فیلم مستند و کاریکاتور با محتوای ضد اعتیاد در تغییر نگرش دانش آموزان دختر و پسر دیبرستانی منطقه ۷ تهران نسبت به اعتیاد و مقایسه آن‌ها. *فصلنامه اعتیاد پژوهی*، ۶(۶)، ۱۱۵-۱۴۲.
- آزادمنش، منیز؛ ابوالمعالی الحسینی، خدیجه و محمدی، اکبر (۱۳۹۹). بررسی روایی و اعتبار نسخه فارسی پرسشنامه خودکنترلی در دانشجویان. *مجله روان‌سنجی*، ۳۲(۸)، ۱۲۳-۱۰۷.
- آقبابایی، عزیزالله؛ جلالی، داریوش؛ سعیدزاده، حمید رضا و باقری، سهیلا (۱۳۹۱). مقایسه اثربخشی چهار روش پیشگیری از سوءصرف موادمخدتر بر نگرش و عزت نفس دانش آموزان مجتمع‌های فرهنگی، تربیتی و خوابگاهی کمیته امداد امام خمینی (ره). *فصلنامه اعتیاد پژوهی*، ۶(۲۱)، ۳۱-۴۶.

انصاری، مریم (۱۳۹۸). بررسی نقش میانجی استعداد اعتماد در رابطه بین نگرش به مواد مخدر و گرایش به اعتماد دانش آموزان پایه نهم مدارس متوسطه شهر یزد، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته برنامه‌ریزی درسی، دانشگاه پیام نور، مرکز تفت.

براتی، مجید؛ الله وردی پور، حمید؛ معینی، بابک؛ فرهادی نسب، عبدالله؛ محجوب، حسین و جلیلیان، فرزاد (۱۳۹۰). اثربخشی آموزش مهارت جرأت‌مندی بر کاهش هنجارهای انتزاعی ترغیب‌کننده مصرف مواد مخدر در بین دانشجویان. مجله علوم پژوهشی و خدمات بهداشتی درمانی همدان، ۱۸(۳)، ۴۹-۴۰.

بشیریان، سعید؛ حیدریان، علیرضا؛ الله وردی پور، حمید و حاجیزاده، ابراهیم (۱۳۹۱). بررسی رابطه خودکنترلی با تمایل نوجوانان به مصرف مواد مخدر. مجله مراقبت پرستاری و مامایی ابن سینا، ۲۰(۱)، ۵۳-۴۵.

بهرامی، فاطمه (۱۳۷۵). مقایسه روش‌های جرات آموزی به دانش آموزان کم جرات دختر دبیرستانی باشیوه های مشاوره گروهی و مشاوره فردی در شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشاد روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

پورلجمجانی، امیر قربان و رضایی، سجاد (۱۳۹۹). نقش واسطه‌ای سبک‌های مقابله‌ای مذهبی در رابطه بین نگرش‌های مذهبی و خودپنداشت با تمایل به اعتماد در دانشجویان دانشگاه گیلان. فصلنامه علمی اعتمادپژوهی، ۱۴(۵۶)، ۱۳۲-۱۰۱.

چلیانلو، غلامرضا؛ مردانی، لطیفه سادات و علی‌نژاد، شهلا (۱۳۹۷). رابطه سرشت - منش، بعد نابهنجار شخصیت و خودکنترلی با گرایش به اعتماد در دانشجویان. مجله اعتماد پژوهی، ۵۰(۱۲)، ۱۹۳-۲۱۲.

حاجی، علی؛ زکریایی، محمدعلی و حجتی کرمانی، سوده (۱۳۸۹). نگرش مردم به سوء‌صرف مواد مخدر در کشور. مجله بررسی مسائل اجتماعی ایران (نامه علوم اجتماعی)، ۱(۲)، ۱۱۲-۸۱.

رضایی، علی‌محمد و صنوبی، محمد (۱۳۹۲). نگرش دانشجویان به مواد مخدر: نقش بازدارنده منع قانونی، ممانعت خانواده، عدم دسترسی به مواد و اعتماد به خود. مجله اعتماد پژوهی، ۷(۲۸)، ۴۳-۵۸.

رفیعی هنر، حمید و جان بزرگی، مسعود (۱۳۸۹). رابطه جهت‌گیری مذهبی و خود مهارگری. روانشناسی و دین، ۳(۱)، ۴۲-۳۱.

اثربخشی تماشای فیلم با محوریت سوءصرف ماد ...

رهبری، نسرين؛ باباپور، جليل و صبوری مقدم، حسن (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش مهارت‌های حل مسئله و جرأت‌ورزی بر تغییر نگرش نوجوانان دختر نسبت به سوءصرف ماد. *فصلنامه علمی اعتیاد پژوهی*، ۱۲(۴۸)، ۱۱-۲۶.

سرافراز، مهدی رضا؛ قربانی، نیما و جواهري، عابدين (۱۳۹۱). خود مهارگری: ظرفیتی واحد یا دو وجهی؟ تمایزین وجوه بازدارندگی و برانگیزندگی در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. *فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش در سلامت روانشنختی*، ۶(۴)، ۷۵-۶۹.

سلیمی، مسعود (۱۳۹۳). سوءصرف ماد و بیماری‌های روانی. *سلامت اجتماعی و اعتیاد*، ۱(۲)، ۴۰-۲۹.

شهرابی اسمرود، فرامرز و خلیلی، افسر (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی آموزش تفکر انتقادی بر نگرش کلی دانش آموزان نسبت به سوءصرف ماد مخدر. *پژوهش‌های نوین روانشنختی*، ۶(۲۳)، ۹۵-۱۱.

شادمان، نگار؛ امیرکلائی، ساسان و بخشی پور، عباس (۱۳۹۹). اثربخشی فیلم درمانی گروهی بر افزایش خودکارآمدی اجتماعی نوجوانان پسر شهر مشهد. *ششمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی*.

قائد امینی هارونی، غلامرضا؛ بحرانی بروجنی، مجید؛ میرشاه جعفری، سید ابراهیم و سپهری بروجنی، کبری (۱۳۹۶). اثربخشی چهار روش پیشگیری از سوءصرف ماد بر نگرش نسبت به مواد مخدر و سلامت روان دانش آموزان پسر دوره متوسطه. *پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۷(۱۲)، ۵۱-۶۴.

کلینیه، کریس (۱۳۹۸). *مهارت‌های زندگی*. {ترجمه: محمد خانی، شهرام}. تهران: انتشارات رسانه تخصصی. (سال انتشار اثر اصلی، ۲۰۰۵).

کاویان، مرجان؛ لواسانی، فهیمه؛ رحیمی موقر، آفرین؛ حسینی، مهدی؛ گلدیان، ژاکلین؛ طهرانی، عاتکه؛ بابایی، نعمت الله و خستو، گل آرا (۱۳۸۱). راهنمای پیشگیری از سوءصرف ماد برای دست اندرکاران رسانه‌های گروهی. *دفتر برنامه کنترل مواد مخدر سازمان ملل متعدد (UNDCP)*.

کریمی، نیما (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین نگرش به اعتیاد و میزان احتمال ابتلا به اعتیاد در بین جوانان شهرستان قصرشیرین. *پایان نامه کارشناسی، دانشگاه پیام نور*، واحد جوانرود.

محمدآبادی، اکبر ؛ سعید، نسیم و احمدی ده قطب الدینی، محمد (۱۴۰۰). رابطه خودکارآمدی، امید به زندگی و سلامت عمومی با میزان فعالیت بدنی مصرف کنندگان مواد مخدر. *فصلنامه علمی اعتیادپژوهی*، ۱۵(۶۲)، ۲۲۴-۲۰۵.

نیکبخت، علی و میراحمدی، بهاره (۱۳۹۷). اثربخشی نمایش فیلم‌های مستند با محتوای سوءمصرف مواد بر نگرش نوجوانان نسبت به اعتیاد. *سلامت اجتماعی و اعتیاد*، ۱۸(۴)، ۱۸۷-۱۷۷.

یونسی، جلال و محمدی، محمدرضا (۱۳۸۵). استفاده از رویکرد نشر اطلاعات در برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد در میان نوجوانان. *دانشور رفتار*، ۱۳(۱۶)، ۱۰-۱-۱.

References

- Ajzen, I. (1989). *Attitude structure and behavior*. UK: Psychology Press.
- Baler, R. D., & Volkow, N. D. (2006). Drug addiction: the neurobiology of disrupted self-control. *Trends in molecular medicine*, 12(12), 559-566.
- Bandura, A. (1986). *Social foundation of thought and action*. United State: Prentice Hall.
- Barkin, S. L., Smith, K. S., & DuRant, R. H. (2002). Social skills and attitudes associated with substance use behaviors among young adolescents. *Journal of adolescent health*, 30(6), 448-454.
- Barnett, A., O'Brien, K., Hall, W., & Carter, A. (2020). Support for the psychosocial, disease and brain disease models of addiction: A survey of treatment providers' attitudes in Australia, the UK, and US. *Journal of substance abuse treatment*, 115, 1-13.
- Barry, T., Klimas, J., Tobin, H., Egan, M., & Bury, G. (2017). Opiate addiction and overdose: experiences, attitudes, and appetite for community naloxone provision. *British journal of general practice*, 67(657), 267-273.
- Bidel, Z., Nazarzadeh, M., Mohamadi, M. S., Zareeimanesh, E., Mohamadi, E., & Delpisheh, A. (2014). Smoking stages, prevalence of drug abuse and role of associated psychological and social factors: a study on male high school students in Ilam city. *Journal of Kerman university of medical sciences*, 20(1), 80-93.
- Blevins, C. E., Marsh, E., Banes, K. E., Stephens, R. S., Walker, D. D., & Roffman, R. A. (2018). The implications of cannabis policy changes in Washington on adolescent perception of risk, norms, attitudes, and substance use. *Substance abuse: research and treatment*, 12, 1-6.
- Calcaterra, S. L., Binswanger, I. A., Edelman, E. J., McNair, B. K., Wakeman, S. E., & O'Connor, P. G. (2022). The impact of access to addiction specialist on attitudes, beliefs and hospital-based opioid use disorder related care: a survey of hospitalist physicians. *Substance abuse*, 43(1), 143-151.

- Correia, A. F., & Barbosa, S. (2018). Cinema, aesthetics and narrative: Cinema as therapy in substance use disorders. *The arts in psychotherapy*, 60, 63-71.
- Curtin, S. C., Tejada-Vera, B., & Warner, M. (2017). *Drug overdose deaths among adolescents aged 15-19 in the United States: 1999-2015*. US: Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention, National Center for Health Statistics.
- Davison, G. C., & Neale, G. M. (2001). *Abnormal Psychology*. 8th Ed. New York: John Wiley & Sons Inc.
- Dermer, S. B., & Hutchings, J. B. (2000). Utilizing movies in family therapy: Applications for individuals, couples, and families. *The American journal of family therapy*, 28(2), 163-180.
- Eğeci, İ. S., & Gençöz, F. (2017). Use of cinematherapy in dealing with relationship problems. *The arts in psychotherapy*, 53, 64-71.
- Feingold, D. (2020). Attitudes towards substance use disorders among students in the social sciences: The role of gender and terminology. *Substance use & misuse*, 55(3), 519-523.
- Ford, J. A., & Blumenstein, L. (2013). Self-control and substance use among college students. *Journal of drug issues*, 43(1), 56-68.
- Gambrill, E. D., & Richey, C. A. (1975). An assertion inventory for use in assessment and research. *Behavior therapy*, 6(4), 550-561.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence*. New York: Bantam Books.
- Gritsenko, V., Gavronova, Y., Khalepo, O., Reznik, A., & Isralowitz, R. (2017). University student attitudes toward illicit drug use and trafficking in Russia. *International journal of mental health and addiction*, 15(2), 350-355.
- Hafalir, I. E., & Linardi, S. (2017). Awareness of low self-control: Theory and evidence from a homeless shelter. *Journal of economic psychology*, 61, 39-54.
- Hesley, J. W., & Hesley, J. G. (1998). *Rent two films and let's talk in the morning: using popular movies in psychotherapy*. New York: Wiley.
- Hirschi, T. (2004). *Self-control and crime. Handbook of self-regulation*, Boekaerts, M., Zeidner, M., & Pintrich, P. R. (Eds.). Amsterdam: Elsevier.
- Holman, R. C. (2004). *Emotion and motive Effects on Drug Related cognition. Handbook of addictive disorders a practical Guide to diagnosis and treatment*. Hoboken, New Jersey: John wiley & sons.
- Hwang, S., & Akers, R. L. (2017). *Substance use by Korean adolescents: A cross-cultural test of social learning, social bonding, and self-control theories. In Social learning theory and the explanation of crime*. UK: Routledge.
- Kaushal, R., & Kwantes, C. T. (2006). The role of culture and personality in choice of conflict management strategy. *International journal of intercultural relations*, 30(5), 579-603.

۳۵۰
350

۱۶۰۱۱۶:۰۹۰۶۰۴۰۳۰۰۰۲۰۲۲
۱۶۰۱۱۶:۰۹۰۶۰۴۰۳۰۰۰۲۰۲۲

- Kerwin, M. E., Kirby, K. C., Speziali, D., Duggan, M., Mellitz, C., Versek, B., & McNamara, A. (2015). What can parents do? A review of state laws regarding decision making for adolescent drug abuse and mental health treatment. *Journal of child & adolescent substance abuse*, 24(3), 166-176.
- Lockwood, P. (2000). Could it happen to you? Predicting the impact of downward comparisons on the self. *Journal of personality and social psychology*, 82(3), 343-358.
- Mangin, D. (1999). Cinema therapy: How some shrinks are using movies to help their clients cope with life and just feel better. *Health and body*.
- Merz, F. (2018). United Nations Office on Drugs and Crime: World Drug Report 2017. 2017. *SIRIUS-Zeitschrift für Strategische Analysen*, 2(1), 85-86.
- Muomah, R. C., Odinka, P. C., Amadi, K. U., Nduanya, C. U., & Odinka, J. I. (2020). Assertiveness and self-esteem of persons with drug use problems in a developing country: A comparative study. *Nigerian journal of psychological research*, 16(2), 26-40.
- Pelloux, Y., Giorla, E., Montanari, C., & Baunez, C. (2019). Social modulation of drug use and drug addiction. *Neuropharmacology*, 159, 1-30.
- Poltrum, M., & Leitner, R. (2009). Existenzanalytische Kinotherapie Filme ALS Balsam der Seele. *Wiener Zeitschrift für Suchtforschung*, 32(1), 47-52.
- Portadin, M. A. (2006). *The use of popular film in psychotherapy: Is there a "cinematherapy"?* United State: Massachusetts school of professional psychology.
- Pur, İ. G. (2009). *Cinematherapy for alcohol dependent patients* [M.S. - Master of Science]. Middle East Technical University.
- Rakos, R. F. (1991). *Assertive behavior: Theory, research, and training*. UK: Taylor & Frances/Routledge.
- Schulenberg, S. (2003). Psychotherapy and Movies: On using films in clinical practice. *Journal of contemporary psychotherapy*, 33(1), 35-48.
- Segal, B., Morral, A. R., & Stevens, S. J. (2014). Adolescent substance abuse treatment in the United States: *Exemplary models from a national evaluation study*. UK: Routledge.
- Snyder, M. (1974). Self-monitoring of expressive behavior. *Journal of personality and social psychology*, 30(4), 526-537.
- Spoth, R. L., Kavanagh, K. A., & Dishion, T. J. (2002). Family-centered preventive intervention science: Toward benefits to larger populations of children, youth, and families. *Prevention Science*, 3(3), 145–152.
- Tangney, J. P., Boone, A. L., & Baumeister, R. F. (2018). *High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success*. In *Self-regulation and self-control* (pp. 173-212).UK: Routledge.

۳۵۱
351

سال شانزدهم شماره ۴۴ تابستان ۱۴۰۱
Vol. 16, No. 64, Summer 2022

- Tavakoli Ghouchani, H., Niknami, S., Aminshokravi, F., & Hojjat, S. K. (2017). Effectiveness of the video-based education in the retention of addiction treatment. *Journal of substance use*, 22(3), 253-259.
- Volkow, N. D., Wang, G. J., Tomasi, D., & Baler, R. D. (2013). Obesity and addiction: Neurobiological overlaps. *Obesity Reviews*, 14, 2–18.
- Weinberg, D. (2013). Post-humanism, addiction and the loss of self-control: Reflections on the missing core in addiction science. *International journal of drug policy*, 24(3), 173-181.
- Wolpe, J. (1958). Psychotherapy by reciprocal inhibition. Conditional reflex: a Pavlovian. *Journal of research & therapy*, 3(4), 234-240.
- Wolz, B. (2005). *E-motion picture magic. A movie lover's guide to healing and transformation*. Centennial: Glenbridge Publishing Ltd.

۳۵۲

۱۴۰۱، نو ۶۴، شماره ۲۰۲۲، مجله ایرانیان